

καὶ ἐλαχίστην στενοχωρίαν. Ἐν τούτοις εἶνε δύσκολον νὰ υποθέσωμεν πῶς διὰ τούτου τοῦ τρόπου πραγματικῶς δύναται νὰ κοιμᾶται ἐπὶ τῶν πτερόγων του, ὡς πιστεύεται ὅτι κάμνει. Ἄς ἐξετάσωμεν λοιπὸν ἀκριβέστερον τὸ πρᾶγμα· τὰ ὁστά του εἶνε κοίλα, μέγα τι δὲ θυλάκιον τὸ ὁποῖον ὑπάρχει ἐν αὐτῷ συγκοινωνεῖ μὲ τοὺς πνεύμονας καὶ τὰς κοιλότητας τῶν ὁστέων. Τὸ θυλάκιον τοῦτο πληροῦμενον εὐκόλως ὑπ' αἵρος ἀποκαθιστᾷ τὸ ὅλον σῶμα ἀρκετὰ ἐλαφρὸν ὥστε νὰ μεταωρίζεται ἀφ' αὐτοῦ· οὕτω δὲ ἀποκτωμένη ἡ ὑποστηρικτικὴ αὐτὴ δύναμις καὶ προστιθεμένη εἰς τὴν τῶν πτερόγων ἀποδοθίαν ἱκανὴ ὅπως κρατῇ τὰ πτηνὸν διαρκῶς εἰς τὸν αἶρα.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔχει τὴν κατοικίαν του εἰς τὸν αἶρα, ἐὰν δὲν εἰσδύει ἐντὸς τῆς θαλάσσης διὰ νὰ ἀγρεύσῃ ἰχθύας, οὐδὲ εἰς τὴν ξηρὰν ὑπάγει πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς, πόθεν πορίζεται αὐτὴν; ἀπὸ αἵρα; ὅχι βέβαια· ἀλλ' ὅταν κυριευθῇ ἀπὸ πείναν, καταβαίνει ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα στρώματα τοῦ αἵρος ὅπου ἀρέσκειται νὰ μένῃ, καὶ περιφέρεται ἡσυχῶς ἄνωθεν τῆς θαλάσσης, ἀδιάφορον ἂν αὕτη συνταράσσεται ἡ γαληνιά· πᾶς δὲ ἀπερίσκεπτος ἰχθύς ὅστις ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, μολὶς παρατηρεῖται ὑπὸ τοῦ ὀκυδερχοῦς ὀφθαλμοῦ του, καὶ συλλαμβάνεται πᾶραυτὰ καὶ καταπίνεται.

Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα καταφεύγει μέσα ὁ κάτοικος οὗτος τοῦ αἵρος ὅπως τρέφεται. Ἄν καὶ, ὡς εἵπομεν, δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ συλλάβῃ ἰχθύας, ὅμως δύναται νὰ ὠφελητῇ ἐκ τῶν κόπων ἄλλων πτηνῶν. Ἰδοὺ λοιπὸν τί κάμνει παραφυλάττει κανὲν ἐκ τῶν πτηνῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα βετοῦσιν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ συλλαμβάνουσιν ἰχθύας, καὶ ὅταν τὸ ἴδιον ἀνερχόμενον καὶ φεύγον μετὰ τῆς λείας του, εἰς τὴν στιγμήν τὸ Φρεγάτα-πτηνὸν κατέρχεται ἐπ' αὐτοῦ ἐπιθετικῶς καὶ μετὰ τοσαύτης ὀρμῆς καὶ ταχύτητος, ὥστε τὸ πτωχὸν πτηνὸν καταπληχθὲν ἀναγκάζεται καὶ ἀφίνει εἰς τὸ κανὸν τὸν ἰχθὺν τὸν ὁποῖον συνέλαβε· τότε δὲ ὁ ἄρπαξ οὗτος σταματᾷ πρὸς στιγμήν παρατηρεῖ τὴν καταπίπτουσαν λείαν, ἐπέρχεται καὶ πάλιν κατ' αὐτῆς, ἐπ' ἴσης μεθ' ὀρμῆς καὶ τὴν συλλαμβάνει πρὶν εἶτι πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

(μικρῶν μαθητῶν κατὰ τὰς ἐξετάσεις)

Μὲ μέλος ἑναρμόνιον
Ὑμνοῦντες τὸν αἰώνιον
Δοτῆρα τῆς σοφίας,

Πρὸς τὸν Θεὸν στρεφόμεθα
Κ' εἰς σέβας αἰσθανόμεθα
Παλλούσας τὰς καρδίας.

Θεὲ, ὁ ἀκροώμενος
Καὶ ὕμνον ἐκδεχόμενος
Ἐκ στόματος νηπίων,
Ἡμῶν τὸν ὕμνον ἀκουσε
Καὶ ἤλωσ ἐπάκουσε
Αἰνούντων σε παιδίων.

Σὺ, ὅστις πλήρης χάριτος
Ἀθέατος καὶ ἄρρητος
Τὸν κόσμον διευθύνεις,
Δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξε
Κ' εἰς τὰς ψυχὰς μας στάλαξε
Τὰ μύρα τῆς εἰρήνης.

Σὺ, ὅστις νοῦν ἐπότισας
Κ' ἐκ πνεύματος ἐφώτισας
Τοὺς ἁγίους μ' ἐν νεύμα,
Ὡς ἄρτον ἐπιούσιον
Πέμπε ἡμῖν τὸ πλοῦσιον
Καὶ ἅγιόν σου πνεῦμα.

Εἰς τοὺς εὐεργετοῦντάς μας
Καὶ τοὺς ποδηγετοῦντάς μας
Πρὸς φῶς καὶ πρὸς παιδείαν,
Τὴν θεϊκὴν σου χάριτα
Καὶ τάχαθά σου τάρρητα
Παράσχου μ' ἀφθονίαν.

Α. ΚΑΤΑΚΟΤΖΗΝΟΣ.

ΕΚ ΒΕΛΟΝΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Ῥάπτου τινὸς ἐν Λονδίῳ ἡλικίας 45 ἐτῶν ῥάπτωντος ἐχώθη ἡ βελὼνῃ εἰς τὸν μηρόν του ἕως ἑνα δάκτυλον· ὁ χειρουργὸς τὴν ἐξῆς παραγγείλας ν' ἀναπαυθῇ κατ' οἶκον, ὁ δὲ μὴ πονῶν ἐκάθισεν ἐργαζόμενος. Τὴν ἀκόλουθον αἰσθανόμενος πόνους εἰσῆλθεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἡ φλόγωσις τῆς πληγῆς ἠϋῆσεν, ἔπαθεν ἐρυσίπelas καὶ ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐπληγώθη, ἀπέθανεν.

 ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρομηταὶ καὶ ἀνταποκρίνεται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοιποῦ θ' ἀνταποκρίνονται κατ' εὐθεῖαν μὲ τὸν Συντάκτην.

Ὁ Συντάκτης Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.